

Isolation

นักธรณีวิทยาเขาบอกว่าทวีปโบราณเริ่มเคลื่อนตัวแยกออกจากกันเป็นทวีปแอฟริกา ขมพูทวีป และทวีปอเมริกาใต้เมื่อ ๒๒๕ ล้านปีมาแล้ว มหาสมุทรแอตแลนติกและมหาสมุทรอินเดียกว้างขึ้นเรื่อยๆ การเคลื่อนตัวของขมพูทวีปเข้าเชื่อมต่อกับเอเชียบีบอัดทำให้แผ่นดินตอนเหนืออินเดียยกสูงขึ้นเป็นเทือกเขาหิมาลัย การเคลื่อนตัวไปทางตะวันตกของทวีปแอฟริกาบีบอัดแผ่นดินใต้ทะเลที่ปลายทวีปให้ยกตัวสูงขึ้นพันน้ำ เป็น Table Mountain สูง ๓,๕๕๘ ฟุต มียอดแบนราบที่เคยเป็นพื้นทะเลมาก่อน เป็นชั้นของหินทรายที่ตกตะกอนทับถมกันเมื่อครั้งยังอยู่ใต้ทะเล จัดเป็นภูเขาเก่าแก่ที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมากที่สุดในโลกลูกหนึ่ง ทวีปต่างๆ แยกทางกันมานานมาก ก่อนยุคไดโนเสาร์เสียอีก (Jurassic = ๑๕๐ ล้านปี) โดยมีภูเขาสูงและมหาสมุทรทางกัน ต่างคนต่างพัฒนาเปลี่ยนแปลงกันไปตามลำพัง ทำให้เกิดความแตกต่างกัน ยิ่งแยกกันอยู่ (Isolation) นานเท่าไร ความแปลกแยกก็ยิ่งมากเท่านั้น

Cape of Good Hope

Cape Town ตั้งชื่อตามแหลมที่อยู่ปลายสุดของทวีปแอฟริกา เป็นเส้นทางสัญจรเก่าแก่ที่สำคัญมาก ในสมัยก่อนที่เทคโนโลยียังไม่ทันสมัย เรือสินค้าจากยุโรปที่จะมาเอเชียต้องแล่นเลาะชายฝั่งทวีปแอฟริกาไปมหาสมุทรแอตแลนติก อ้อมแหลมที่เมืองเคปทาวน์นี้เพื่อมาฟากมหาสมุทรอินเดีย แล้วเลาะผ่านทะเลอาหรับจึงจะมาถึงอินเดียที่เป็นด่านแรกของเอเชียที่เชื่อมต่อกับภูมิภาคเอเชียตะวันออก ไกลมากจนฝรั่งในสมัยนั้นให้ชื่อว่า Far East และที่แหลมนี้ท่าเลียบชั้นยิ่ง คลื่นลมแรงจัด เรือสินค้าจึงอับปางกันบ่อยมาก กับต้นฝั่มือดีเท่านั้นจึงจะพาเรืออ้อมมาได้ ฝรั่งจึง

Cape Town

Director of photography

ตั้งชื่อแหลมหินแท่งนั้นว่า Cape of Good Hope ลักษณะเป็นแท่งหิน

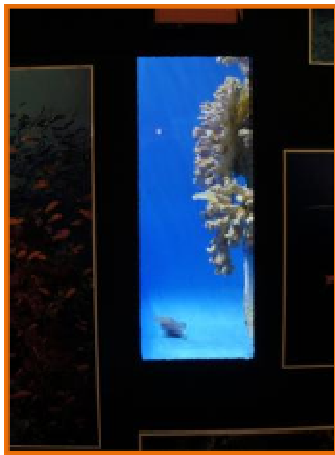
Theatre

ไลน์ๆ ยื่นไปในทะเล เหมือนแหลมพรหมเทพที่ภูเก็ต
ขนาดก็ใกล้เคียงกัน ต่างกันตรงไม่มีต้นตาลเท่านั้น

กุ้งหอยปูปลาทะเลที่เคปทาวน์จึงแบ่ง
ออกเป็นสองค่าย คือ ค่ายแอตแลนติก VS ค่าย
อินเดีย แต่ไม่ถึงกับใส่เสื้อคนละสีกัน การสร้างสถาน
แสดงพันธุ์สัตว์น้ำที่นี่จึงไม่ต้องคิดมาก ใช้สโลแกน ๒
มหาสมุทร ก็สื่อความหมายได้ชัดเจนและเรียกความ
สนใจจากผู้คนได้ดี Two Ocean Aquarium เริ่มเปิด
ให้เข้าชมเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๙๕ นับ
ถึงวันที่ได้ไปเยี่ยมชมเมื่อ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕
เท่ากับ ๑๖ ปีกว่า น่าจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมกันมาตาม

ระยะเวลา จึงดูใหม่สดใสและสะอาดสะอ้านดี มีสิ่งที่น่าสนใจหลายประการ เป็น
ศิลปะการจัดแสดงในลักษณะวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ อาศัยความโดดเด่นที่มีอยู่ในตัวเองของพืชและสัตว์ในภูมิภาค
ประเทศบริเวณนั้น ค่าบัตรผ่านประตูสำหรับผู้ใหญ่ ๑ คน ๑๐๕ ZAR หรือประมาณ ๕๐๐ บาท

อาคารทรงยุโรปสองชั้นกลมกลืนกับสภาพพื้นที่แบบคลาสสิก ก่ออิฐฉาบปูนแดงหม่นทั้งหลัง
ทางเข้ามีรูปภาพใต้ทะเลขนาดใหญ่หลายภาพพร้อมข้อมูลประกอบ ห้องโถงแรกแสดงสัตว์น้ำฟากมหาสมุทร
อินเดีย ตู้แรกตั้งอยู่กลางโถงเป็นตู้หกเหลี่ยมขนาดประมาณต้นครึ่งใส่ปลาไหลมอร์เรย์ไว้ตัวเดียว เป็นพระเอกโดด
เด่นเพราะตัวใหญ่มาก ตัวยาวเป็นวา หัวเท่าหม้อแกง โผล่ท่อนหัวมากลางตู้เหมือนตั้งใจจับไปวางพาดเอาไว้ ต้อง
ชมคนเลี้ยงปลาว่าเลี้ยงได้ดีมากปลาถึงสมบูรณ์ขนาดนั้น ถึงตาจะตีแต่ก็ดำ

Story board

Action

สนิทเป็นมันวาว สัตว์น้ำทุกชนิดถ้าสมบูรณ์จะเปล่งประกายความงาม
ออกมาตามธรรมชาติ อายุยืนยาว ถ้าหาก เป็นประเทศสารพัดแล้ว
หละก็...อืม!!...ผู้ดูแลถูกอัดจนหน้าเขียว ท่านผู้ยิ่งใหญ่จะบอกให้ใส่
ปลาเพิ่มลงไปมากๆ จนย้วยไปหมด ท้ายที่สุดก็ไม่ได้บรรลุผลของ
การจัดแสดงวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ กลายเป็นคุกขังปลา เป็นที่ทรมาน
สัตว์น้ำไปเสียเปล่าๆ

ตั้งแต่ทางเข้าจนถึงตู้แรกถือว่าเป็นห้องรับแขกที่ต้องให้
ความสำคัญเป็นพิเศษ ต้องวางแผนจัดแสดงไว้ในจินตนาการตั้งแต่ร่าง
พิมพ์เขียว ตู้แรกนี้ต้องสามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้อยาก
ติดตามตอนต่อไป เหมือนละครซีรีส์เกาหลียิ่งเฝ้ายิ่งจึ้ง
แหละ นางเอกจะต้องไปทำศัลยกรรมมาให้หน้ารักจุ่มจุ่ม
เสียก่อน เห็นข้างหน้าแล้วอยากเห็นข้างในด้วย อะไร
ทำนองนั้น สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบางแห่งใช้ตู้ยักษ์ที่มี
หน้าต่างบานใหญ่่อลังการให้ผู้คนตะลึง แต่สไตล์แบบนี้
จะประหยัดกว่าแต่ต้องใช้ฝีมือช่วยมากหน่อย ผสาน
เทคนิคการเลี้ยงสัตว์น้ำเข้ากับศิลปะการจัดแสดงให้ลง
ตัว สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำในประเทศสารพัดเกือบทุก
แห่งจะไม่ได้คิดเรื่องนี้ไว้ก่อนก่อสร้างเลย ดังนั้น
ผู้บริหารบางแห่งถึงกับลงทุนจ้างนางแบบหุ่นเชิดขี่คำตัว
แพลงลงไปว่ายน้ำกับปลา เพื่อเรียกคนมาดู อืม!!...น่าจะลองใช้แมววกัดดู

Starling

เขาแทรกตัวเล็กพองามไว้ในกลุ่มของภาพถ่ายใต้น้ำ ตัวแสดงพันธุ์สัตว์น้ำก็จะเป็นเสมือนภาพถ่ายที่กระตุกกระตักได้บานหนึ่งในมวลหมู่ภาพ เป็นการเล่าเรื่องโดยไม่ต้องมีตัวอักษร ใส่ปลาเพียงหนึ่งตัวสองตัวก็เทห์แล้ว ยิ่งคนที่สนใจด้านเทคนิคการถ่ายภาพประกอบสารคดีด้วยแล้ว ชมกันอย่างเพลิดเพลินทีเดียว

สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำของกรมการสัตว์น้ำสารขันธ์ ก็เป็นการจัดแสดงที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ออกแบบเป็นกล่องสี่เหลี่ยมขนาดเท่าๆ กัน เรียงอยู่ในระนาบเดียวกันเป็นดับเหมือนหน้าต่างรถไฟ หน้าต่างยังใส่กรอบลายไม้เหมือนกันเป๊ะอีกด้วย ทางเดินชมก็ทำให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเป็นแถวตรง มีผ้าเพดานพร้อมโคมไฟดาวน์ไลท์สวยงามไม่เกะกะ ไม่สูงๆ ต่ำๆ ขึ้นๆ ลงๆ หากถามว่าสวยไหม อืม!!...ตอบว่าพอส่งเข้าประกวดกับเขาได้ แต่ต้องประกวดประเภทตลกขบขันนะ ที่สำคัญต้องเป็นตลกประเภท Tragedy ด้วย ถึงจะได้รางวัล

ความแปลกแยกของพรรณพืชพรรณสัตว์ระหว่างสองฟากฝั่งของทวีปแอฟริกันนั้น เมื่อตรวจสอบข้อมูลจากหนังสือ The Common Sea Fishes of Southern Africa เขียนโดย Rudy van der Elst พบว่า เกิดจากกระแสน้ำเย็น Benguela จากขั้วโลกใต้ไหลเลียบบฝั่งฟากมหาสมุทรแอตแลนติก นำแร่ธาตุมหาศาลมากับมวลน้ำที่เย็นจัดไปโผล่ขึ้นรับแสงแดดสาหร่าย Kelp จึงเจริญงอกงามหนาแน่นเป็นผืนป่าใต้น้ำ ส่วนฝั่งฟากมหาสมุทรอินเดียมีกระแสน้ำอุ่น Agulhas จากเส้นศูนย์สูตรไหลผ่าน อุณหภูมิของน้ำทะเลจึงสูงมากกว่า

นะ จะกวักซ้ายหรือกวักขวาก็ได้ ทำตัวโตๆ หน่อย น่าจะช่วยให้เหมือนกัน ประหยัดสตางค์อีกต่างหาก

ถัดไปเป็นกลุ่มตู้ปลาการ์ตูนหลายชนิด จัดแบบมีลูกเล่นให้เด็กมุดเข้าไปโผล่กลางตู้ได้ ก็ไม่ได้ประทับใจอะไรเท่าใดนัก เพราะที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งสมุทรสาครมีมากกว่า สีสวยคมเข้มกว่า (ไม่ได้โม้มนะ) สัตว์น้ำในมหาสมุทรอินเดียก็เหมือนสัตว์น้ำแถวบ้านเรา มีปลาเล็กปลาน้อยรูปร่างแปลกๆ หลากหลายชนิด จำลองลักษณะที่อยู่อาศัยแสดงตามระบบนิเวศธรรมชาติมาให้คนชม ข้อนี้เป็น Concept

Co - starlings

หากนับจำนวนพรรณปลาจากหนังสือเปรียบเทียบระหว่างสองฝั่ง พบว่า ความหลากหลายฟากมหาสมุทรอินเดีย

Mission Impossible

ระยะทางและพายุรุนแรงเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางของผู้คนเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้าและศิลปวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน การแยกกันอยู่โดยไม่ได้เสวนากันนานๆ ความคิดอ่านก็จะห่างกันออกไป พระท่านถึงว่า “วิสาสา ปรมาญาติ”

การแสดงที่น่าสนใจมากอีกชุดหนึ่งคือ ปะการัง กัลปังหา และดอกไม้ทะเล เจ้าสัตว์ทะเลไม่มีกระดูกสันหลังใน Class Anthozoa นี้ อ่อนไหวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมอย่างยิ่ง

The Black foot

มากกว่าเป็นสิบเท่าตัว ปลาสวยงามในแนวปะการังอยู่ฝั่งนี้เท่านั้น มีปลาบางชนิดอยู่ได้ทั้งสองฟาก เช่น ปลาจวดยักษ์ ปลา Skipjack Tuna ปลา Frigate Tuna และปลา Galjoen (*Coracinus capensis*) ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้เป็นปลาประจำชาติของแอฟริกาใต้ เนื่องจากปลา Galjoen เป็นปลาประจำถิ่นพบที่ปลายทวีปแอฟริกาที่เดียว ฟากมหาสมุทรแอตแลนติกมีเพียงปลา Hake ปลาสาก ปลาฉลามและกระเบนไม่กี่ชนิด อีกทั้งไม่มีปลาทุปลาถังด้วย อย่างไรก็ตาม สัตว์น้ำเย็นก็มีจุดเด่น คือ ชนิดมีน้อยกว่าก็จริงแต่ปริมาณจะมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวใหญ่ตัวโตกว่า หอยเป่าฮือที่นำมาใส่ Touch pool ให้ผู้ชมจับเล่นที่สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำนี้จึงใหญ่มาก ใหญ่นขนาดต้องเอาสองฝ่ามือปิดถึงจะมิด อืม!!...ท่าน ผอ.ธนศ ครับ ตั้งแต่เกิดมาท่านเคยจับหอยใหญ่นขนาดนี้บ้างไหม

อุณหภูมิน้ำเป็นกำแพงกันไม่ให้สัตว์น้ำสองฝั่งทวีปติดต่อกัน แม้น้ำจะเชื่อมต่อเป็นเนื้อเดียวกันก็ตาม ส่วน

20th Century Frog

ท้าทายความสามารถของผู้ออกแบบระบบ Life support และผู้ดูแลเลี้ยงสัตว์น้ำยิ่งนัก เท้าที่เห็นผ่านตามาหลายแห่งที่น่าจะจัดอยู่ในกลุ่มที่ดูแลได้ดีที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ความสมบูรณ์จะดูได้จากสีส้ม ความเบ่งบานของเนื้อตัว สิ่งสำคัญ คือ สาหร่าย Zooxanthellae ที่อาศัยอยู่ในเนื้อตัวของปะการังนั้นแหละที่ทำให้หน้าที่ยิ่งใหญ่ที่แสงแล้วแบ่งปันผลผลิตกับตัวปะการัง ตำแหน่งที่วางต้องมีแสงสว่างพอดี บางชนิดอยู่ในที่มืดไม่สังเคราะห์แสง บางชนิดเกาะหิน บางชนิดฝังตัวอยู่ในทรายโคลมาแต่หนวด ทุกชนิดต้องการกระแสน้ำเป็นคลื่น คุณภาพน้ำทั้งทางฟิสิกส์และเคมีต้องคงที่ นี่เหมือนแนวปะการังในธรรมชาติ

ดูแสดงปลิงสีส้มและดาวขนนกที่มีฟองน้ำเกาะอยู่ด้วยก็เป็นงานที่ดูแปลก น้อยคนนักที่จะทำได้ ที่นี้ก็ดูแลได้ดีเช่นกัน ดูด้วยสายตาของคนที่เคยเป็น Curator ด้วยกันแล้ว ต้องยกนิ้วโป้งให้ จัดเป็นไฮไลต์ที่แสดงถึงความรู้ความสามารถได้อีกชิ้นหนึ่ง

ออกจากห้องโถงมหาสมุทรอินเดีย บรรยากาศก็เปลี่ยนไป เดินลอดปากทางเข้าถ้าไปเป็นการแสดงสัตว์เลื้อยคลานพื้นถิ่นแอฟริกาใต้โดยมีกบเป็นนางเอก กบจริงๆ ไม่ใช่หุ่นขี้ผึ้งที่บรรยากาศการตกแต่งเอาใจเด็กเล็กเป็นพิเศษ เป็นห้องโถงแสงสลัวลงนิดหน่อยพอได้ความรู้สึกว่าอยู่ในที่ร่มชื้นแฉะ ต้นไม้ใบหญ้าจำลองขยายขนาด สีสันสดใส เหมือนภาพวาดในหนังสือเด็กอนุบาล มีเสียงธารน้ำไหลประกอบภาพที่ฝาผนัง กบ เขียด อึ่งอ่าง ปาด ร้องกันระงมได้บรรยากาศดี จัดมุมหนึ่งไว้สำหรับโชว์ความสามารถของนางเอก มีม้านั่งเป็นแถวยาว เด็กเล็กนั่งรอดูกันเป็นกลุ่มใหญ่ เสียงพี่เลี้ยงเฝ้าต้อนกันห้อง

Sappi River

The X-Men

นอกจากโถงกบเขียดบรรยากาศก็เปลี่ยนไปอีกครั้ง คราวนี้เป็นแบบกลางแจ้ง ปาลุ่มน้ำ Sappi เริ่มจากต้นน้ำที่เป็นน้ำตก ทางเดินข้ามลำธารเป็นพื้นไม้ ปล่อยปลาหน้าจัดพื้นเมือง ต้นไม้จริงปลูกให้มีลักษณะเป็นสวนริมน้ำ นั่งพักผ่อนได้แบบสบายๆ โดยมีนก African black oystercatcher ปากยาวสีแดงสด กระโดดไปกระโดดมาอยู่ข้างๆ แทรกด้วยตู้แสดงสัตว์เลื้อยคลานอยู่ใต้พุ่มไม้ น้ำไหลไปออกปากแม่น้ำ Sappi อีกฟากหนึ่งของโถงนี้ ทำเป็นชายฝั่งทะเลที่เป็นที่อยู่ของนกเพนกวินตีนดำ ตกแต่งด้วยหินเทียมประกอบหินจริง ทำคลื่นซัดเข้าฝั่งเบาๆ การจัดแสดงลักษณะ “จากต้นแม่น้ำถึงชายฝั่งทะเล” ก็ใช้กันบ่อยมาก เมื่อสังเกตดีๆ จะพบว่าห้องนี้เป็นเรือนกระจกทำให้ควบคุมอุณหภูมิได้ โดยอาศัยแสงแดดช่วยให้ต้นไม้เจริญเติบโต พื้นทรายละเอียดที่นกเดินก็ขาวสะอาดดี นกเพนกวินที่แอฟริกาใต้ไม่ต้องอยู่ในพื้นที่ที่เป็นน้ำแข็ง รักษาอุณหภูมิน้ำให้เย็นหน่อยให้นกได้ลงไปว่ายน้ำลดอุณหภูมิตัวก็พอ โถงนี้อุณหภูมิก็ไม่ต่ำมาก น่าจะประมาณ ๒๒ – ๒๓°C กำลังสบายๆ นกมายืนแอঁคท่าให้ถ่ายรูปใกล้ๆ ที่สำคัญคือไม่เหม็นสาบ ข้อนี้สำคัญมาก พอแหงนขึ้นไปดูข้างบนเห็นทอระบายนกขนาดใหญ่ แสดงว่าวางแผนด้านสุขาภิบาลมาดี ไม่เช่นนั้นคนก็จะป็นหอบหืด นกก็จะป็นกลากเกลื้อน เสียสถาบันนกเพนกวินเปล่าๆ นกเพนกวินตีนดำ *Spheniscus demersus* เป็นสัตว์ประจำถิ่นของภูมิภาคแอฟริกาใต้ ปัจจุบันกำลังถูกคุกคามจากมลภาวะ

Atlantic Red Sturgeon

ของโลกสมัยใหม่อย่างรุนแรง ทำให้ประชากรลดลง โดยเฉพาะเมื่อเกิดการรั่วไหลของน้ำมันดิบจากเรือบรรทุกน้ำมันขนาดยักษ์ที่แล่นอ้อมแหลมอยู่ทุกวัน และมีนกถูกรถชนตายตอนเดินข้ามถนนอีกด้วย องค์การ CITES จึงจัดให้อยู่ในบัญชีแดง (www.southafrican.info)

The Giant Drum

(www.aquarium.co.za/species_exhibits/the_kelp_forest_exhibit) ผู้ดูแลระบบต้องสูบน้ำทะเลสดใหม่เข้าเปลี่ยนถ่ายทุกวัน วันละ ๘๐๐ ตัน (เท่ากับ ๑๐๐%) ไม่ใช่ใช้น้ำเน่าเสีย แต่เป็นเพราะ Kelp เติบโตเร็วมากดูดซับแอมโมเนีย ไนโตรเจน และแร่ธาตุไปใช้สังเคราะห์แสงจนหมดเกลี้ยง จึงเท่ากับว่าตู้มหาสมุทรแอตแลนติกทำหน้าที่ที่ฟื้นฟูคุณภาพน้ำสำหรับส่งไปเลี้ยงสัตว์น้ำชนิดอื่นได้อีกด้วย โดยเฉพาะเมื่อบริเวณท่าเรือ Water Front เกิดภาวะน้ำทะเลเปลี่ยนสี ต้องใช้น้ำหมุนเวียนภายในเท่านั้น สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำแห่งนี้จึงปลอดภัยไม่ต้องกลัวมลภาวะจากภายนอก Kelp เติบโตเร็วมากจนนักประดาน้ำต้องไปหาดันตอขนาดเล็กมาเปลี่ยนทุกสัปดาห์ เพื่อแทนที่ต้นเก่าบางต้นที่เติบโตใหญ่เกินไปจนเกินงาม หลังจากจึงต้องเปิดรับแสงแดดเต็มที่ให้เพียงพอสำหรับผืนป่าใต้น้ำ

Sunlight, wave and nutrients

The Perfect Storm

พวกเขาคัดเลือกทรัพยากรธรรมชาติของตนเองมาแสดงได้อย่างโดดเด่น ไม่ได้เอาของใครมา และไม่ได้เอามาทั้งหมด เช่น ใครอยากดูแมวน้ำก็นั่งเรือออกไปดูที่ Seal Island เาเอง ค่าเรือก็ไม่แพงเพราะอยู่ใกล้ แต่ต้องใช้เรือลำโตสักหน่อยเพราะคลื่นลมแรง แมวน้ำนอนพักผ่อนบนโขดหินเป็นฝูงใหญ่ บางตัวก็ปีนขึ้นแล้วกระโดดลงเล่นน้ำอีก น่ารักดี ก้อนหินโขดนั้นมองดูน่าจะลื่นมาก แต่การขึ้นลงก็เป็นไปอย่างคล่องแคล่ว ถ่ายภาพมาหลายรูปเพื่อเป็นบันทึกช่วยจำ เสียหายเทคโนโลยีการบันทึกของโลกปัจจุบันยังไม่ดีพอ มิฉะนั้นจะบันทึกกลิ่นอ๊อแมวน้ำมาให้ดมกันด้วย ข้อมูลบอกว่าแมวน้ำกินจุมมาก แต่แต่ละตัวต้องรับประทานกุ้งหอยปูปลาวัววันหนึ่งเป็นสิบปอนด์ เมื่อกิน

มากก็ย่อมอีกมากเป็นธรรมดา ทั้งฝนทั้งลมทั้งกระแส น้ำโหมกระหน่ำขนาดนี้กลืนยังแรงมาก หากจับมาใส่ตู้แสดงที่แคบๆ มีหวังเน่าแน่ๆ

ผู้สันทัดกรณีเมืองสารขัณฑ์ขนย้ายสัตว์น้ำข้ามทวีปมาเพื่อเป็นไฮไลต์ ควบคุมคุณภาพน้ำ โดยห้าม

แสงแดดธรรมชาติส่องเข้ามาในตู้

เด็ดขาด ต้องสั่งหลอดไฟส่อง

สว่างรุ่นพิเศษจากต่างประเทศ

ต้องสั่งอุปกรณ์บำบัดน้ำเสียจาก

ต่างประเทศ ต้องใช้น้ำทะเลที่

ผสมจากเกลือสังเคราะห์

คุณภาพสูงจากต่างประเทศมา

เปลี่ยนถ่ายเท่านั้น อืม!!...อะไร

เป็นปรากฏการณ์กลางหนอ

The End

เรื่องและภาพประกอบ สุทธิชัย ฤทธิธรรม (เมษายน ๒๕๕๕)